

Подсетник

Свети – Сава и преподобни Симеон су учинили да Српски народ постане просфора Богу; да се сваки Србин као зрно пшенице, не и кукоља, може уграђивати у њу, и приносити се Богу Оцу на благопријатан мирис. Зато су баш ту похрањени наши идеали и ту достигнути највиши дometri црквенонародне симфоније и организовања. Ту се они и данас и овде и сада, као и у Царству, свагда активирају. Зато наш јединствени глас црквенонародни не може долазити са сваке и свачије стране (јер дух овога света има приступа свима који су двоједушни и глосолалијама острашћени). Он долази само од стране наших оцрковљених срдаца и гласница. Харизма за служење људима без интереса а ради човекољубља и домовинељубља је таква по сили и снази да и најсмелије замишљену друштвену утопију претвара и претаче у херојски и богочовечански реализам. Дакле, тамо где утопистичке државотворне визије *његовог философског и песничког полубожанства Платона* нису успеле да постану реалне и оствариве, оствариле су се јединственим наступом на историјској црквенонародној сцени двојице наших смиренних светитеља и подвижника и визионара Симеона и Саве. Њихова симфонијска изведба посведочује да је човеку могуће учинити и немогуће ствари када се оне чине са Божјим благословом и у Његову славу. Зато и ово наше гласованије на ту тему, а у мноштву тезоименитих примера:

Свети Саво-Симеоне,

управите све Срба легеоне

да с' умноже, сложе и обоже!

За времена да с' одричу злодати

еда б' вековали у благодати

те Христу били мили и најприснији!
Нит' једнога догмата оставили
кад целу Тројицу славили
и од право-верја-живља оздрављали!
Знали они и да знају да Небески Господ
ниј' у ветру, олуји, ил' огњу
но у смирају, тихом поветарцу и живој води
чиме се к' неописној сладости броди!
Ликуј зато вером и жићем Србине стари роде
да те пустахије више не походе
не походе и не робе, из памети не изводе!
Шта ће теби чаролије, амајлије, симоније
кад имадеи свете дугајлије
свете небеснике ко' рођену браћу
с' њима сваком да зауздаш памет краћу
безобразност, накарадни стил
који т' гаси сво наслеђе, вичућ' nihil,
и отаца плам, лажућ' на стари стид и срам
да је наше прошло, да нас чека харам!
Ак' иштеи да т' опет сину стари дани
идеали запретани, ти Србије,
врлином, ма богољубијем и братољубијем опстани!

*И држи се Божје воље од које нема боље,
нитиштуј воље друге испод дуге
којом Заклањач Бога скрива наше дуге
и на души мала грешне пруге!*

*Онај ко тако не мисли но Богу у инат збори
Заклањачу светла службу чини
не пребивајућ' у светој врлини
и Божјој вољи у вољи и невољи!*

*Но у плача дољи против Спаса чини
да фаљета и врача у трњини,
што нам Свети Сава и Симеон нису рекли
нит' су дали да се чини, но су то порекли!*

*Они стали врагу на реп и на крај помрчиним,
а Сунцу правде и његовим зракама финим
пропутили путе да нас теше мошти жуте!*

*Дали су нам мошти миомирне
да њима Србија Бога дирне
еда б' Србин васкрснуо и полом га минуо!*

*Зато Србин-бато-брате,
ти се лаћај покајничке плате
да те мину врашка воља,
тмина и паклена срдобоља!*

*Ионако те већма има
у гробов'ма и међ'адским робов'ма
теби треба – да те Божји рај уверба!*

Зато ово знај за крај:

*Мани се роба
заборави гроба*

Тебе хоће Христов Рај!

*Инако: Све што ј' од доброга Бога опстаће,
што је од злобога, пропаиће! – Србине брате мој!*

АиМ крушевачки Давид

текст настао 3/21 јануара 2024.